

การศึกษาเรื่อง “การรักษาตามศีลห้าของพุทธศาสนิกชนวัยแรงงาน กรณีศึกษาเขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร” มีวัตถุประสงค์ศึกษาการรักษาศีลห้าของพุทธศาสนิกชนในวัยแรงงาน เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรักษาศีลห้าของพุทธศาสนิกชนวัยแรงงานในปัจจัยส่วนบุคคล รวมทั้งเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาสังคม เพื่อให้เห็นภาพรวมของการรักษาศีลห้าในปัจจุบันของพุทธศาสนิกชนวัยแรงงาน ในการเข้าไปอยู่ในสังคมอภินาถที่ดี (good social governance) กลุ่มตัวอย่างคือ พุทธศาสนิกชนวัยแรงงาน อายุระหว่าง 15-60 ปี จำนวน 100 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า Chi-Square Test เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษาพบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีการรักษาศีลข้อ1 เว้นจากการฆ่าสัตว์ ศีลข้อ2 เว้นจากการลักทรัพย์ ศีลข้อ3 เว้นจากการประพฤติผิดในกาม และศีลข้อ5 เว้นจากการดื่มสุราเมรัยในระดับมากที่สุด ส่วนการรักษาศีลข้อ4 เว้นจากการพูดปดอยู่ในระดับมาก โดยพบว่าปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศและระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับการรักษาศีลห้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นคือ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับการรักษาศีลห้า ดังนั้นหากองค์กร หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง และผู้ที่สนใจต้องการศึกษาเรื่องการรักษาศีลห้าของพุทธศาสนิกชนวัยแรงงานต่อไป อาจจะศึกษาวิจัยในเขต หรือหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบผลที่ได้รับ และควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพ เพื่อจะได้ข้อมูลในเชิงลึกต่อไป